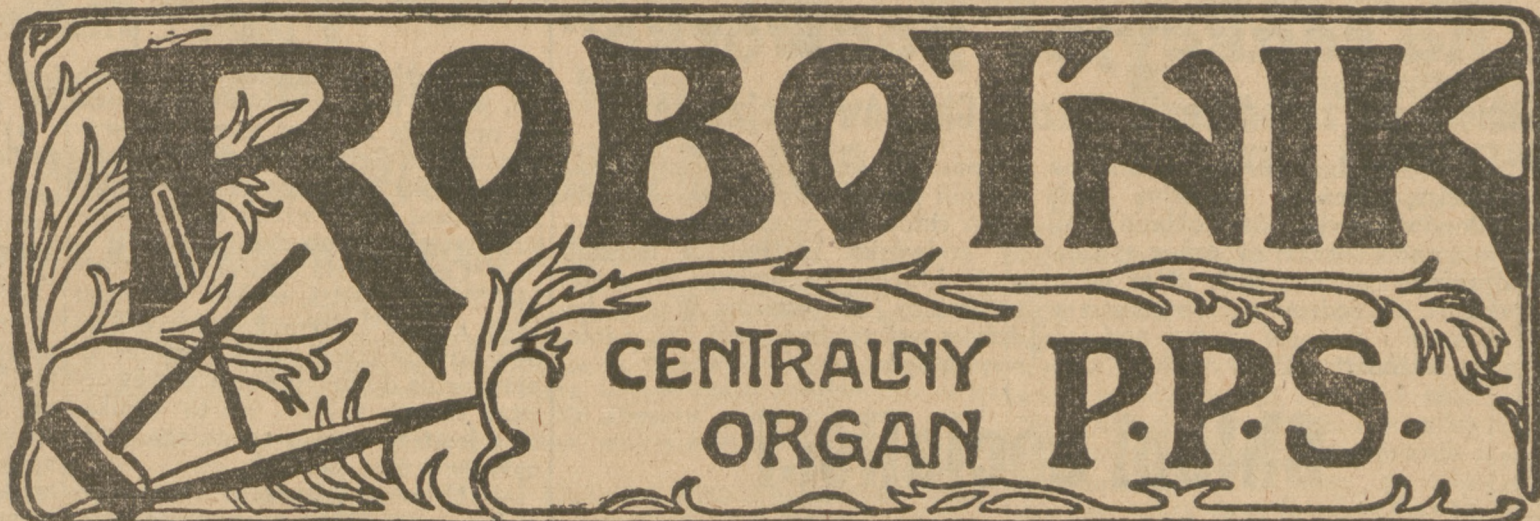

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOCZY
I WŁOSCIANSKI**

REDAKCJA
przy muie interesantów
od godz. 12 do 2 popołudniu

ADMINISTRACJA
czynna od godziny 8 do 18

Konto w Banku „Społem”
Odaz. w Warszawie Nr. 195
Konto w P. K. O. Nr. 1-980

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

**Redakcja i Administracja:
WARSZAWA
Al. Jerozolimskie 121**

TELEFONY:

Redaktor Naczelny	8.85-01
Sekretarz Redakcji	8.85-02
Redakcja miejska	8.85-06
Administracja Wydawnictwa	8.85-04
Kier. Wydawnictwa	8.85-05
Administracja Drukarni	8.85-03
Drukarnia	8.79-61

Ciotka z PSL

Sytuację, w której znalazło się PSL po zerwaniu rokowań, w sprawie bloku wyborczego, nazwalimy swego czasu impasem. Wskutek swojej decyzji partia ta bowiem znalazła się faktycznie poza obrębem życia politycznego, które toczy się dalej naprzód, niezależnie od takich czy innych humorów jej przywódców. Nic więc dziwnego, iż ten rozwój sytuacji nie przynosi PSL-owi nic poza rozczarowaniami i klęskami.

Megalomania PSL została ukarana przede wszystkim szeregiem niepowodzeń na terenie wsi. Stronnictwo, które w swych dyktatorskich zapędach zażądało dla siebie nie tylko całej reprezentacji chłopów polskich, ale także i części ludności miejskiej, bite jest tam, gdzie leży rzekomo jego siła. Okazuje się, że nie tylko nie ma ono żadnych uzasadnionych praw do reprezentowania ludności miast, ale że także i chłop w swojej masie nie dał zaufaniem grupy pana Mikołajczyka. Zaczęło się od Zjazdu Samopomocy Chłopskiej, który w sposób niewybredny i mało parlamentarny, ale bardzo dobitny dał wyraz swemu stosunkowi do przywódców PSL. Podobnie stało się ze Zjazdem Chłopów Socjalistów, który nie był coprawda żadnym nowym odkryciem wpływow PPS na wsi, ale który tylko przypominał, jak głęboko zakorzenione tam są tradycje polityczne naszej Partii.

Jednocześnie zawodzi także rachuby miejskie PSL-u, a przede wszystkim rachuby na wyłuskanie, z któregokolwiek ze stronnictw demokratycznych najmniejszej choćby grupki, która by poszła z p. Mikołajczykiem w jego samotnym marszu współ z re-akcją, w marszu ku nicości politycznej. Kokietowanie pepesowskiego Krakowa zakończyło się wraz z konferencją wojewódzką PPS i z ogłoszeniem znanego artykułu tow. Drobnera. Poczym „Gazeta Ludowa” nabrała wody w usta. Nie są też nieważne fakty, stwierdzające odmienną postawę stanowiska poszczególnych kół i działaczy terenowych PSL, zdecydowanie i otwarcie wypowiadających się przeciw polityce Naczelnego Komitetu Wykonawczego.

„Gazeta Ludowa” więc formułując ideologię rozłamu w obozie demokratycznym i usiłującą uzasadniać taktkę p. Mikołajczyka, przypomina obecnie starą ciotkę, która siedzi na kanapie i ma za złe — ze względu na swój podeszły wiek i stan zdrowia, podczas gdy inni działają i robią swoje. Takie też opinie starej ciotki wypowiada „Gazeta” w sprawie Zjazdu Chłopów Socjalistów, który w ogóle bardzo jej się nie podobał. No bo oczywiście: i chłop, i socjaliści, i kolor czerwony, który bardzo starszą panią razi; ogranicza się więc do podchwytliwych pewnych szczerych wypowiedzi delegatów — a zabierało ich głos sześćdziesięciu siedmiu — w sprawie konkretnych bolączek i porzecz wsi. „Gazeta Ludowa” jest skwaszona i zazdrośna. Potrząsnij wsi daję wyraz „Robotnik”, dał im wyraz Zjazd zorganizowany przez PPS, a o tym wszystkim ona sama milczy stale, poświęcając się wyłącznie złośliwostkom, dowcipkom i gierkom politycznym, dbając przede wszystkim o poklask klientów z okolic „Polonii”.

W sposób niezwykle ciekawy i charakterystyczny pismo to reaguje na zjazdowe przemówienie inauguracyjne tow. min. Świątkowskiego, pisząc o nim, że jej „nie interesuje”. A przypomnieć trzeba, że tow. Świątkowski, zarysowując porządek dzienny Zjazdu, mówił o kwestiach następujących: pomoc ofiarom wojny na wsi, kwestia podziału gruntów na Ziemiach Odzyskanych, zorganizowanie spółdzielni zbytu i zakupu towarów rolnych i przemysłowych, zagospodarowanie przez Związek Samopomocy Chłopskiej resztek, odbudowanie przemysłu rolnego, komasacja i uzupełnienie gruntów rozdrobnionych, mechanizacja i elektryfikacja wsi, kwestia zasiewów i kwestia odbudowy 300.000 zagrod wiejskich. Jedyny polityczny akcent tego przemówienia — to był akt złożenia hołdu wszystkim poległym w walce z okupantem socjalistycznym działaczom chłopskim. To są kwestie, które naczelny organ PSL „nie interesują”.

Cóż więc dziwnego, iż wobec tak ograniczonego horyzontu stronnictwa, które przez nieporozumienie zapewne nosi jeszcze nazwę ludowego, umacnia się ono coraz bardziej w pozycji, która stoi nawiązaną obecnemu życiu wsi, a może i życia społecznego i politycznego Polski w ogóle.

ZBIGNIEW MITZNER

Manifestacja na rzecz bloku wyborczego Wielki wiec pięciu stronnictw w Toruniu

TORUŃ (SAP). Dnia 23 b. m. odbył się w Toruniu wielki wiec poselski, zwolany przez PPS, PPR, Str. Ludowe, Str. Demokratyczne i Str. Pracy.

W imieniu PPS przemawiał prezydent m. Torunia tow. poseł W. Dobrowolski, w imieniu PPR tow. poseł plk. Alster, w imieniu Str. Pracy —

wicewojewoda pomorski — Felczak, oraz przedstawiciele Str. Ludowego i Str. Demokratycznego.

Na wiecu, który zgromadził ponad 2.500 osób uchwalono jednomyślnie: przeciwstawić się rozbijackiej robocie reakcji w kraju i zagranicą, popierać w całej rozciągłości politykę rządu i pójść we wspólnym bloku wyborczym.

Polsko-radziecka umowa lotnicza

MOSKWA (PAP). W Moskwie zakończyły się rokowania między przedstawicielami rządu ZSRR a delegacją Rządu Polskiego na temat organizacji połączenia lotniczego. Podpisana umowa przewiduje eksploatację linii lotniczych Moskwa — Warszawa — Moskwa — Warszawa — Berlin i Moskwa — Warszawa — Berlin. Umowa przewiduje również udzielenie przez ZSRR pomocy technicznej cywilnemu lotnictwu Polski.

Już budzą się nadzieje niemieckiego odwetu Uwaga na Ziemie Zachodnie

(KORRESPONDENCJA WŁASNA „ROBOTNIKA”)

Norymberga, 26 marca. Warto zanotować już dzisiaj fakt pozornie oczywisty: że gdy napotkamy w prasie niemieckiej — a napotykać będziemy coraz częściej! — zwrot „provincje wschodnie”, to mowa będzie o tych terenach, które u nas, w Polsce, nazywa się „Ziemią Zachodnią”.

Bo tak już geografia rozstrzygnęła, że tam, gdzie dla Niemców leży „Wschód”, tam dla nas jest „Zachód”. Tego faktu nie zmienimy! Nie zmienimy też faktu, że Niemcy uważają Pomorze Zachodnie wraz ze Szczecinem i Śląsk Opolski wraz z Wrocławiem za „zagrabione” przez nas tereny. Na to musimy być przygotowani! I nie możemy mieć co do tego żadnych wątpliwości!

Bo czyż można mieć co do tego jakiegokolwiek wątpliwości, skoro już dziś, w dziewięć miesięcy po bezprzykładnej klęsce państwa hitlerowskiego, w pobitych i okupowanych przez 4 zwycięskie mocarstwa Niemczech, ukazują

się takie artykuły, jak ten, który wydrukowało niemieckie pismo „Weser-Kurier” w n-rze 17 z dnia 27.II.1946 r.

Wstępny artykuł tego pisma nosi tytuł „Der Zwang zum Export” — „Przymus eksportu” — i zajmuje się niewinnymi na pozór rozważaniami gospodarczymi i ekonomicznymi na temat obecnej sytuacji Niemiec. W tych ściśle fachowych wywodach znajdujemy jednak parę zdań, które są dla Polski bardzo interesujące.

Autor stwierdza, że Niemcy przed wojną nigdy nie mogli uzyskać niezależności gospodarczej, jeżeli chodzi o wyżywienie swojej ludności i samowystarczalność rolniczą. Zapytuje więc konsekwentnie:

„Jakże to będzie możliwe dziś, gdy nam zabrano wschodnie prowincje, które stanowiły spichlerz Rzeszy? Gdy na zmniejszonej przestrzeni tłacza się także i te miliony ludności, które zamieszkiwały te kwatery prowincje”.

Dotychczas wszystko w porządku — zdawałoby się. Po prostu spóźnione

żale nad przesądzonymi stratami wojennymi, skonstatowanie faktu dokonanego.

Lecz nie!

Po długich, kilkudziesięciu-wierszowych rozważaniach, które wskazują na krytyczne położenie gospodarcze dzisiejszych Niemiec, które dowodzą, że Niemcy stoją przed koniecznością importu środków żywnościowych, nie mając możliwości ich zakupienia (wobec ograniczeń dotyczących przemysłu niemieckiego, braku surowców i wielkich ciężarów reparacyjnych), autor daje wyraz swym pobojnym życzeniom w sposób następujący:

„Możemy więc tylko dojść do niewzruszonego postanowienia, by nie tracić nadziei i sił żywotnych naszego narodu. Ludzkie postanowienia są zmiennie, a przemoc faktów dokonanych przez człowieka nie ostoi się na dłuższą metę. Ufamy, że zwycięskie potęgi nie zechcą i nie będą mogły uchylić się od odpowiedzialności, jaką wzięły na siebie przez oderwanie wschodnich prowincji i wypędzenie milionów Niemców”.

Powtarzam raz jeszcze, ku pamięci!

Do tego rodzaju wniosku doszedł senator dr Apelt (jaki senator? jakiego parlamentu?) w swoich rozważaniach umieszczonych we wstępnym artykule pisma niemieckiego, ukazującego się w Bremie (strefa amerykańska) na podstawie licencji nr 11 amerykańskich władz okupacyjnych — „Weser-Kurier”, z dnia 27 lutego. Roku Pańskiego 1946 — inaczej mówiąc: w dziewiątym miesiącu okupacji Niemiec po drugiej wojnie światowej, przegranej przez hitlerowską Rzeszę.

KAROL MAŁCUŻYŃSKI

Delegacja KCZZ powróciła z Moskwy do Warszawy

(SAP). W niedzielę powróciła z Moskwy do Warszawy delegacja KCZZ z przewodniczącym generalnym sekretarzem tow. Kazimierzem Rusinkiem na czele.

Przed odjazdem, kierownik delegacji KCZZ tow. Rusinek wygłosił następujące przemówienie: „Delegacja Polskich Związków Zawodowych, po miesięcznym pobycie w Moskwie, Leningradzie, Stalingradzie i Soczi wraca do Kraju. Żegnamy narody ZSRR i Was, przedstawiciele Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych, wzruszeniem Waszą serdecznością i Waszą życzliwością. Wracamy bogaci w wrażenia i uzbrojeni w materiał prawdy o Związku Radzieckim. Przekażemy naszemu krajowi Wasze uczucia szczerzej i niekłamanej przyjaźni.

Pozwólcie, że imieniem delegacji połączam Was okrzykiem: „Niech żyje szczerza i nierozdzielna przyjaźń w rodzinie Słowian!” „Niech żyje i umacnia się sojusz między narodami ZSRR, a demokratyczną i suwerenną Polską. Niech żyje generalissimus Stalin!”

Porozumienie w sprawie irańskiej

Ewakuacja wojsk radzieckich z Persji nastąpi w najbliższych tygodniach

MOSKWA (PAP). Agencja Tass donosi, że ewakuacja wojsk radzieckich, znajdujących się w Iranie w okęgach Meszhed, Szahruda i Semnana, rozpoczęła w dniu 2 marca 1946 r. została już zakończona. Po porozumieniu z rządem irańskim ewakuacja pozostałych wojsk radzieckich rozpoczęła się 24 marca b. r. Dowództwo radzieckie w Iranie przewiduje, że całkowita ewakuacja wojsk radzieckich

z Iranu może być zakończona w ciągu 5 — 6 tygodni, jeśli nie zajdzie nic nieprzewidzianego.

LONDYN (PAP). Premier irański Es Sultaneh zaprzeczył pogłoskom, iż ma zamiar zrezygnować ze swego stanowiska. Mówiąc o sprawie oświadczenia generalissimusa Stalina na temat ONZ, premier Sultaneh oznajmił, że również zapatrjuje się na te kwestie bardzo optymistycznie.

Marszałek Tito w Pradze

PRAGA (PAP). Marszałek Tito w towarzystwie premiera czechosłowackiego złożył wizytę prezydentowi Benesowi. Prez. Benes serdecznie powitał marsz. Tito w rozmowie z nim powiedział m. in.: „Obydwa nasze narody przeszły przez straszne piekło niemieckiej okupacji i przez piekło niemieckiej brutalności, jedna

kże wykazały one niezwykłą siłę oporu i wielkie bohaterstwo”. Następnie prez. Benes udekorował marsz. Tito orderem „Lwa Zwycięstwa” I klasy.

Dziękując prezydentowi Benesowi marsz. Tito wyraził nadzieję, że obydwaj państwa będą żyły w przyjaźni.

UNRRA proponuje wprowadzić kartki żywnościowe na całym świecie

LONDYN. Na ostatnim posiedzeniu UNRRA w Atlantic-City ustępujący prezydent UNRRA — Herbert Lehmann wystąpił z wnioskiem o wprowadzenie racjonowania w całym świecie tych artykułów żywnościowych, których brak odczuwa się szczególnie dotkliwie. Były burmistrz Nowego Jorku La Guardia, wybrany na miejsce ustępującego prezydenta, poparł wniosek, w którym Lehmann domaga się wznowienia systemu przydziałów w Stanach Zjednoczonych.

Po powrocie do Wielkiej Brytanii z Waszyngtonu brytyjskiego ministra

Harriman ambasadorem w Londynie

NOWY JORK (PAP). B. ambasador amerykański w Moskwie Harriman zostanie ambasadorem Stanów Zjednoczonych w Londynie. B. ambasador Stanów Zjednoczonych w Londynie Winant, otrzyma stanowisko reprezentanta Stanów Zjednoczonych przy Radzie Ekonomicznej i Społecznej ONZ.

wyżywienia — sir Ben Smitha, sprowadzana jest debata w Izbie Gmin w sprawie ewentualnych dalszych ograniczeń spożycia w kraju.

Z Holandii nadeszła wiadomość, iż racje chleba zostały tam zmniejszone o 14 procent.

Tylko prawica i liberałowie stają do wyborów w Grecji

LONDYN (PAP). Do wyborów w Grecji staje 16 list. Wszystkie te partie są prawicowe, z wyjątkiem republikańskiej partii liberalnej, której przewodniczącym jest premier Sofoklis Venizelos i Partia ta należy do centrum.

Partie prawicowe podzieliły się na 2 bloki: 1) Blok monarchistów, które mu przewodniczy gen. Gomatas, 2) Unia narodowa, na której czele stoi b. premier Sofokles Venizelos i Organizacja Hitosów, która uchodzi za partię polityczną, chociaż uzbrojone bandy, działające pod ich sztandem,

są nielegalne, wystawiła około 50 kandydatów. Partia prawicowa „metaxistów”, oznajmiła w ostatniej chwili, że nie weźmie udziału w wyborach.

Ujęcie gen. Michajłowicza

BELGRAD (PAP). Na posiedzeniu gabinetu jugosłowiańskiego minister spraw wewnętrznych Rankowicz oświadczył, iż przywódca czetników gen. Michajłowicz został ujęty 13-go marca b. r.

„Aby ani jeden chłop nie poszedł na reakcyjne podwórko”

Przemówienie tow. Premiera na zakończenie Zjazdu Chłopów-Socjalistów

(SAP). Podajemy fragmenty przemówienia tow. premiera Osóbki-Morawskiego, wygłoszonego na zakończeniu dyskusji na zjeździe chłopów-socjalistów.

Słyszeliśmy tu — mówił m. in. tow. Premier — głosy, domagające się dopuszczenia chłopów do wszystkich kierowniczych i wykonawczych funkcji państwa. Jest to bardzo słuszne. Sami zdajemy sobie sprawę, że cokolwiek chcieliśmy uszkośliwić chłopów, nie znajdując stosunków na miejscu, raczej by ich unieszczęśliwić. Dlatego chcemy i dążeniem naszym jest, aby tak, jak robotnicy, również i chłopcy byli reprezentowani na wszystkich stanowiskach w Państwie. Zjazd dostarczył nam i ujawnił szereg ciekawych ludzi. W Polsce byłoby lepiej, gdyby kadry naszych kierowników, administratorów i organizatorów były lepsze i liczniejsze. Do 1939 r. nie mogliśmy wychować takich kadr, gdyż państwo państwowe zarezerwowane było dla tych, którzy wyznawali ideologię sanacji i Ożonu. Przejelismy władzę w Polsce, nie mając dostatecznej ilości wyszkolonych kadr kierowniczych. Dlatego dajmy, aby wszystkim, co jest zdrowe i co ma entuzjazm budowania nowej Polski, wciągnąć do wspólnej pracy. Zjazd dzisiaj dowiódł, że są na wsi ludzie, którzy chcą i mogą budować nową Polskę. Tych ludzi ściągniemy do siebie, obsadzimy nimi stanowiska starostów, burmistrzów, kierowników urzędów ziemskich itd.

Mówiono tu o niskim poziomie zdrowotności na wsi. Pod tym względem było źle przed wojną, a dziś jest jeszcze gorzej na skutek zniszczeń wojennych. Będziemy dążyć jednak do tego, aby tak, jak przeprowadziliśmy reformę rolną i nacjonalizację przemysłu, urzeczywistnić bezpłatną oświatę na wsi i lecznictwo.

Mówiono tu też o świadczeniach rzeczowych. Jest to i musi narazie pozostać złem koniecznym. Będziemy szczęśliwi, jeżeli uda nam się te świadczenia w najbliższej przyszłości skasować.

Chciałbym, aby zjazd ten pozostawił trwałe korzyści. Aby zjazd pozostawił trwałe ślady i pożytek, to musimy z niego wyciągnąć wnioski organizacyjne. Mówiono o tym, że PPS miała i ma duże wpływy na wsi. To nie jest wszystko. Trzeba te wpływy ująć i w razie potrzeby przy wyborach wykorzystywać. Dokonać tego będziemy mogli przez rozbudowę sieci naszej organizacji. Budujemy naszą Partię nie tak, jak budowano przed wojną, że troszczono się głównie o wielkie ośrodki robotnicze. Dotychczas przy PPS była tylko skromna komórka, która się zajmowała sprawami wsi — Wydział Wiejski PPS. To za mało. Musimy stworzyć Centralny Wydział PPS. Tak, jak mamy Radę Gospodarczą,

Radę Kulturalną, musimy wybrać na dzisiejszym zjeździe Naczelną Radę Chłopów - Socjalistów (oklaski). W ten sposób stworzymy coś w rodzaju drugiego ramienia PPS, która od teraz składać się będzie z robotników w miastach i chłopów na wsi pod jednym sztandarem PPS. Apeluję, abyście poszli w teren i organizację naszą uczynili jeszcze potężniejszą, aby ani jeden chłop nie przeszedł na reakcyjne podwórko. Wszystkich radykalnych chłopów przyjmijmy do naszej organizacji i zapewniamy Was, że będziemy walczyć lepiej, niż PSL o interesy chłopów.

Chłopi socjaliści gosćmi tow. Premiera

Dokoła przyjęć w pałacu Prezydium Rady Ministrów zaczyna już narastać nowa tradycja — prostoty i bezpośredniego stykania się ze społeczeństwem, w miejsce przedwojennej sztywnej, wystrójonej, niebotycznie dalekiej od zwykłego obywatela nudy.

— Czujcie się tu jak gospodarze, jesteście tu gospodarzami — mówi Premier niejednokrotnie do swych gości, którymi są robotnicy, chłopcy, młodzież, czy znów innym razem najmłodsi obywatele Polski — dzieci.

Salony Rady Ministrów znów rozświetliły się onegdaj — tego wieczoru na czesie miłych gości stolicy — Chłopów Socjalistów odbywających w Warszawie swój pierwszy powojenny zjazd. Liczne rzesze zapełniły sale. Na strój wieczoru był nieprzymuszony, swobodny, wesoły.

Wśród zaproszonych gości prócz uczestników zjazdu znalazły się i dziewczęta z OM TUR, które ożywiały tłum swymi niebieskimi bluzkami i swym śpiewem urozmaicały program wieczoru.

Gorąco oklaskiwano piosenki w wykonaniu ob. Bredniakówny, z przyjemnością słuchano orkiestry Polskiego Radia. Jako goście honorowi przybyli min. tow. Matuszewski gorąco witany przez obecnych, tow. min. Kaczorowski, tow. wicemin. Berman, tow. wicemin. Bienkowski i inni.

Kulminacyjnym momentem wieczoru było rozdanie orderów zasłużonym działaczom.

Niektóre momenty tej uroczystości były niezwykle wzruszające. Twarde, spracowane dłonie ścisnęły serdecznie rękę tow. Premiera przypinającego order do wyszarzałych, zniszczonych kurtek.

— 30 lat w służbie socjalizmu tow. Premierze — wyrwa się z ust jednego z nagrodzonych.

— Jak walczyłem w partyzancie tak i teraz nie ustanie... — zapewniał inny towarzysz.

— Zwycięstwa naszego nie oddamy — pada znów z innych ust twarde i mocne słowa.

— Robiło się co można i będę dalej robić — po prostu zapewniał stary bojownik chłopskiej sprawy.

Po rozdaniu odznaczeń tow. Łotowski w gorących słowach dziękuje w imieniu wyróżnionych działaczy. Wiwatami i okrzykami na rzecz tow. Premiera nie było końca.

Odznaczeni działacze

Za wybitne zasługi dla sprawy Niepodległości Polski oraz dzieła przebudowy społecznej i gospodarczej wsi następujący działacze więcej PPS odznaczeni zostali przez tow. Premiera Osóbka-Morawskiego w imieniu Prezydenta KRN:

Złotym Krzyżem Zasługi:

Turek Tadeusz, Niemyski Stanisław, Ładkowski Zygmunt, Krogulec Leon, Socha Grzegorz, Baraniak Józef, Kępczyński Wincenty, Kirsnowski Brunon, Mikołajewski Bronisław oraz Pochmara Jan.

Srebrnym Krzyżem Zasługi:

Wojdowski Tadeusz, Błaszczak Jan, Machnik Bronisław, Żelazny Czesław, Łotocki Jan, Barański Bolesław, Witkowski Jan, Sokół Bolesław, Zychowicz Antoni, Grabowski Aleksander, Koliński Leon, Krysiak Wojciech, Biszko Aleksander, Tatarski Andrzej, Tracz Józef, Czerwona Wacław, Barlański Karol, Wojtyś Franciszek, Kula Marian, Szczepaniak Józef.

Bronzowym Krzyżem Zasługi:

Dwiniakiewicz Roman, Stypukowski Jan, Wojtowski Alfons, Stankiewicz Edmund, Zatoński Mieczysław, Białkiewicz Marian, Kosiński Walenty, Prądnicki Jan, Madaliński Jan, Leszczyński Jan, Strek Jan, Skoronóg Mieczysław, Geracki Antoni, Lorek Adam, Luterak Władysław, Mitrut Tadeusz, Karwowski Franciszek, Wasilewski Władysław, Ulman Alfred, Lipiec Stanisław, Wiśniewski Kazimierz, Furmanek Teofil, Rutka Jan, Podczasz Józef, Wasiak Wojciech, Chruściel Jan, Beściak Franciszek, Olko Władysław, Bogusz Stanisław, Lipiec Tadeusz.

Olbrzymie manifestacje w Krakowie ku czci ofiar krwawych zająć 1936 roku

KRAKÓW (SAP). W dniu 23 bm. bryk, na zlecenie wojewody krakowskiego, manifestacji mas robotniczych ku czci ofiar pamiętnych zająć krakowskich w roku 1936.

O godz. 12-ej syreny wszystkich fabryk, na zlecenie wojewody krakowskiego tow. dr Pasenkiewicz, oznajmiły miastu początek manifestacji proletariatu „Czerwonego” Krakowa.

O godzinie 1-ej na rynku krakowskim zebrały się pod sztandarami PPS, PPR i klasowych związków zawodowych olbrzymie tłumy robotników Krakowa.

Trybunę zbudowaną u stóp Ratusza, otoczył las czerwonych sztandarów.

Do prezydium wielkiego wiecu zostali zaproszeni: tow. Per z fabryki „Semperit”, z PPS — dr Drobner, z PPR — Kłosiewicz, z OKZZ — Marek. Dowództwo okręgu wojewódzkiego reprezentował p. k. Hajdukiewicz, oraz tow. mjr. Gruda, wojewódzki komendant Milicji Obywatelskiej.

Tow. Per, przewodniczący zgromadzenia, udzielił głosu tow. dr Drobnerowi, który przemawiając imieniem PPS nakreślił tragedię dni marcowych 1936, przywołał przed oczy zebranych obraz tych chwil, gdy proletariatu Krakowa postanowił strajkiem generalnym zaprotestować przeciwko barbarzyńskim metodom granatowych drabów sanacyjnego wesołka wojewody Switalskiego, przeciwko robotnikom i robotnikom fabryki „Semperit”, którzy strajkiem okupacyjnym bronili swoich praw do życia.

Tow. dr Drobner podkreślił, że w owych dniach „czerwony” Kraków wykuł w ogniu walki jedną klasę robotniczą, która poczęta w krwi bohaterów bojowników o prawa proletariatu doprowadziła do sementowania sił proletariatu polskiego, doprowadziła do stworzenia demokratycznego, ludowego Państwa Polskiego. Tow. dr Drobner zwrócił uwa. zebranych na okoliczność, że znamy dzisiaj i pozbawiamy władzę kapitaliści różnymi sposobami starają się podkopać demokratyczny ustrój Rzeczypospolitej Polskiej.

Oświadczenie ministra W. Rzymowskiego w związku z przemówieniem min. Bevina

W związku z licznymi komentarzami, jakimi prasa krajowa i zagraniczna opatrzyła niektóre ustępy przemówienia min. Bevina w sprawie oddziałów Wojska Polskiego za granicą, korespondent PAP zwrócił się do ministra Rzymowskiego z zapytaniem:

— Czy uchwały konferencji Wielkiej Trójki w Jaltie w dniu 11 lutego 1945 r. dały któremukolwiek z Rządów sojuszników jakieś specjalne uprawnienia do ingerowania w wewnętrzne sprawy polskie, jak to wynikało z jednego ustępu ostatniego przemówienia min. Bevina?

— Uchwały jaltajskie — oświadczył w odpowiedzi min. Rzymowski — dotyczyły w sprawie Polski jedynie następujących zagadnień:

a) utworzenia Rządu Jedności Narodowej;
b) uznania go przez rządy sojusznice;

c) stwierdzenie, że w Polsce winny być przeprowadzone wybory;
a) omówienia sprawy wschodnich i zachodnich granic Polski.

O żadnej kontroli naszego życia państwowego przez któregokolwiek z naszych sojuszników nie ma naturalnie w dokumencie ani słowa.

Pragnę przy okazji nadmienić, że witam z radością zapowiedzianą przez ministra Bevina likwidację zagadnienia oddziałów Wojska Polskiego za granicą. Rad jestem niezmiennie, że aczkolwiek po tak długim czasie, rząd brytyjski podzielił jednak niezmiennie od początku stanowisko Rządu Jedności Narodowej, dające się streścić w jednym zdaniu: nie mogą istnieć nigdzie na świecie oddziały Wojska Polskiego nie podporządkowane Naczelnemu Dowództwu W. P.

Międzynarodowy Tydzień Młodzieży rozpoczęty

Ob. Prezydent Bierut i tow. Premier Osóbka-Morawski przyjęli defiladę organizacji młodzieżowych

SAP. W ramach uroczystości Tygodnia Młodzieży w niedzielę o godz. 13-ej odbyła się defilada organizacji młodzieżowych przed gmachem Prezydium Rady Ministrów. Defiladę przyjęli ob. Prezydent Bierut i tow. Premier Osóbka - Morawski w towarzysztwie ministrów tow. Bermana, ob. Pułki i Wycecha. Na stopniach gmachu Prezydium Rady Ministrów za Prezydentem, Premierem i członkami Rządu ustawili się poczty szlendarowe organizacji młodzieżowych.

Barwnym węzłem, w zwartym sz

ku przemaszerały organizacje OM TUR, ZWM, WICI, Harcerska, ZMD oraz młodzież szkolna. Dziewczęta i chłopcy równym krokiem mijają trybunę. Co chwila rozlegają się gromkie okrzyki na cześć Prezydenta ob. Bieruta i tow. Premiera Osóbki - Morawskiego.

Słychać werble bębnow. Zwarte szyki harcerzy mijają trybunę. Do ob. Prezydenta podchodzi harcerz i melduje koniec defilady. Uroczystość skończona. Rozśpiewane oddziały roznoszą młodzieńczą piosenkę w różnych kierunkach Warszawy.

Tow. min. Matuszewski na zebraniu TUR w Pruszkowie

(SAP). Wczoraj w Pruszkowie w sytuacji społecznej w Polsce, naświetlonej pięknie sali Związku Zawodowego Kolejarzy odbyło się zebranie TUR, na które przybył tow. min. Matuszewski.

Po odegraniu kilku utworów przez świetną orkiestrę pruszkowskich kolejarzy i zagajeniu przez przewodniczącego miejscowego TUR tow. Gołbiewskiego, wchodzi na mównicę tow. min. Matuszewski. Tow. min. mówi o

zasady polityki gospodarczej — socjalistycznej i kapitalistycznej, wykazując różnice między tymi kierunkami. Minister kończy swój referat przedstawieniem co by się działo w Polsce, gdyby reakcja doszła do władzy i podkreśla, że dla całego narodu polskiego jest tylko jedna droga możliwa do przyjęcia, droga, którą kroczy Rząd Jedności Narodowej.

„Wojna między USA a ZSRR jest nie do pomyślenia”

NOWY JORK (PAP). Przywódca partii republikańskiej, senator Vandenberg, wygłosił w stanie Michigan przemówienie, w którym oświadczył: „Wojna między Stanami Zjednoczonymi a Rosją jest nie do pomyślenia”.

Manifestacyjny pogrzeb ofiar reakcyjnych bandytów w Rybniku

Or-RYBNIK (SAP). W dniu 23 b. m. w Rybniku odbył się pogrzeb zamordowanych skrytobójczo: tow. Augustyna Buchalika, sekr. Powiat. Komitetu PPS w Rybniku i Stanisława Cwiklińskiego, referenta Urz. Bezp. w Rybniku.

W pogrzebie wzięli udział wojewoda katowicki gen. Zawadzki, v. wojewoda tow. Salcewicz, WK PPS z tow. Olesińskim na czele, przedstawiciele partii politycznych, związków zawodowych i wojska.

Olbrzymi kondukt liczący kilkanaście tysięcy ludzi poprzedzały poczty sztandarowe oraz kompania ho-

norowa Wojska Polskiego.

Nad grobem przemówił wojew. gen. Zawadzki, oświadczaając, że wspólna mogiła, która kryje w sobie zwłoki członków PPS i PPR stanie się symbolem jedności i woli całej klasy pracującej w zwalczaniu morderców.

Tow. Olesiński przemawiając imieniem PPS podkreślił konieczność nieublaganej walki z reakcją, która w dążeniu do władzy nie przebiega w środkach. W imieniu PPR przemawiał tow. Baryła sekr. Komitetu Wojewódzkiego, oraz przedstawiciel U. B. i związków zawodowych.

Grób rozstrzelanych więźniów na trasie marszu do Grossrosen

Na polach dworskich koło wsi Wierchów, gminy Koszęb odkryto masowy grób więźniów obozów koncentracyjnych, w którym spoczywają zwłoki około 120 wymordowanych więźniów narodowości rosyjskiej, ukraińskiej, polskiej i żydowskiej. Mieszkańcy wsi Wierchów Niemiec Grigor zeznali, że widział, jak SS i capo pedzili przez wieś 6.000 więźniów od strony Wrocławia. Oślepionych i niezdolnych do marszu Niem-

cy rozstrzelali. Drugi grób, zawierający zwłoki 20 więźniów odkryto przy pomocy wykawców, udzielonych również przez Niemca Wilhelma Gabela.

Ponieważ przez teren pow. Środa biegła w zime 1944 - 45 trasa marszu więźniów z obozów na Górnym Śląsku do wielkiego obozu w Grossrosen, należy spodziewać się odkrycia dalszych grobów ofiar hitlerizmu.

W kilku wierszach

— Powrót Churchilla z Ameryki nastąpi w końcu bieżącego miesiąca. Po powrocie do Anglii zadecyduje on, czy pozostanie nadal przywódcą stronnictwa konserwatywnego.

— W związku z opuszczeniem przez wojska sowieckie wyspy Bornholm, która szwedzkie wyrażają z tego powodu zadowolenie, przypominając jednocześnie, że Amerykanie dotychczas nie opuścili Islandii.

— Prezes Amerykańskiej Federacji Żydów w Nowym Jorku, dr Tennenbaum, udaje się do Polski. Pobyt jego w Polsce trwać będzie 2 miesiące.

— W Paryżu rozpoczął się proces oskarżonego o współpracę z Niemcami gen. Weyganda.

Deficyt budżetowy w Anglii

LONDYN (PAP). Przemawiając na zebraniu w Bradford, wicepremier Morrison oświadczył, że w końcu bieżącego roku należy się liczyć z bardzo wielkim deficytem budżetowym. Minister wezwał wszystkich pracowników do wyjątkowej energicznej pracy, gdyż jedynie praca może doprowadzić do osiągnięcia wyższego poziomu życia.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Przed mistrzostwami Polski w boksie Warszawa zamierza odegrać poważną rolę Opinia Sobkowiaka b. wice-mistrza Europy i mistrza Polski

Niewiele już dni dzieli nas od terminu walk o indywidualne mistrzostwa Polski w boksie, które odbędą się w dniach 4-6 kwietnia. Okazuje się, że Warszawa zamyśla odegrać w tych walkach niepoślednią rolę i czyni energiczne przygotowania, celem wywiezienia z Łodzi większej ilości tytułów mistrzowskich. W istocie, wobec nieskrystalizowanej jeszcze sytuacji w polskim pięściarstwie, wywołanej trudnościami natury organizacyjnej i niedawnym dopiero pojawieniem się na ringu wybitnych, przedwojennych zawodników, trudno dziś stawiać horyzonty, który ze startujących okręgów uzyska najwięcej tytułów mistrzowskich na rok 1946.

Jeśli idzie o Warszawę, najsilniejsze bodaj zainteresowanie wywołuje wśród zwolenników boks beniaminek stolicy, najmłodsza sekcja bokserska Kolejowego Klubu Sportowego „Orzeł”. Sekcja bokserska KKS „Orzeł” powstała dopiero w bieżącym roku, a pierwszy start o mistrzostwo okręgu warszawskiego przyniosł jej 4 tytuły mistrzowskie, zdobyte przez Sądłowskiego, Sobkowiaka, Czortka i Lisowskiego. W tydzień później bokserzy KKS „Orzeł” w ciężkiej walce z b. drużynowym mistrzem Polski „Warta” uzyskała wynik nierozstrzygnięty 8:8, przyczem Czortek został wyraźnie skrzywdzony przez sędziów.

Chcąc się dowiedzieć bliższych szczegółów o planach i przygotowaniach warszawskich pretendentów do tytułów mistrzowskich, sprawozdawca „Robotnika” udał się do sali treningowej KKS „Orzeł” mieszczącej się w gmachu przy ul. Skaryszewskiej Nr 8. Na treningu znajdowała się właśnie cała drużyna z mistrzami na czele, ćwicząc solidnie pod troskliwym okiem trenera klubowego ob. Wrzeska.

Korzystając z przerwy w ćwiczeniach, wdałem się w rozmowę z ob. Sobkowiakiem b. wicemistrzem Europy i mistrzem Polski, który chętnie udzielił odpowiedzi na zadawane mu pytania:

— Jak ob. z Waszą kondycją fizyczną, czy już powracacie do swojej formy?

— O tak, z tygodnia na tydzień czuję się lepiej i pewniej. Solidny trening robi swoje.

— Jak typujecie wynik mistrzostw w Łodzi?

— Zawody o mistrzostwo to zwykle loteria. Nic pewnego nie da się powiedzieć, bo nigdy nie jest wykluczona niespodzianka, jakiegoś potknięcia się lub niedyspozycja.

— Niemniej jednak moglibyście wypowiedzieć wasze osobiste zdanie na temat wyników. Niewątpliwie macie swój pogląd, tym bardziej, że dobrze znacie zawodników i ich możliwości?

— Jeżeli czytelnicy „Robotnika” chcą poznać mój pogląd osobisty, to proszę. W wadze muszej, wobec przejścia Czarneckiego (Łódź) do wagi koguciej, za najpoważniejsze go pretendenta do tytułu mistrzowskiego uważam żywołowego gdańszczanina Sowińskiego. W wadze koguciej, z wszystkich przeciwników swoich, znam tylko Czarneckiego. Sądzę, że w obecnej mojej dobrej formie uda mi się obronić tytuł mistrzowski. W wadze piórkowej nie wydaje mi się, aby Czortek komukolwiek uległ, wierzę, że uzyska zwycięstwo i to w dobrej formie. W wadze lekkiej typuję Woźniakiewicza (Łódź), w półśredniej Gradkowskiego (Śląsk), w średniej niezawodnego Koczyńskiego (Warszawa) w półciężkiej Szymurę (Łódź), który ciągle jeszcze nie ma odpowiedniego rywala i w wadze ciężkiej Klimeckiego (Poznań).

— A zatem Warszawa liczy na trzech mistrzów?

— To jest minimum tego czego się spodziewamy. Jeśli szczęście dopisze, to może i czwarty tutaj nam się dostanie. Zarówno my z KKS „Orzeł”, jak i nasi najgroźniejsi przeciwnicy, warszawscy pięściarze KS „Grochów”, poważnie przygotowujemy się do mistrzostw łódzkich, gdyż chcemy dla stolicy zdobyć zaszczytne tytuły.

— Czy w tym roku odbędą się również drużynowe mistrzostwa bokserskie?

— Nic dotąd o tym nie wiadomo. Raczej nie, gdyż nie zostały jeszcze pokonane trudności organizacyjne, lokalowe, komunikacyjne itd. Chcielibyśmy rozegrać mecz z naszym najgroźniejszym przeciwnikiem stolicy z KS „Grochów”, celem wyłonienia „moralnego” mistrza drużynowego stolicy.

Ltn.

PIERWSZY MIĘDZYNARODOWY MECZ BOKSERSKI W WARSZAWIE

W najbliższy czwartek tj. dn. 28 bm. odbędzie się w Warszawie pierwszy po wojnie Międzynarodowy Zawody Sportowe. KKS „Orzeł” zakontraktował bawiącą w Polsce najlepszą drużynę pięściarską Czechosłowacji „Aso” z Olomuńca, posiadającą w swym składzie 4-ch reprezentantów państwowych. Sensacyjne zawody z „Orlem” dadzą okazję Czortkowi do rewanżu z Nawratilem, z którym przegrał w Pradze na punkty.

Piłka nożna

W.K.S. „Legia” zdobywa srebrny puchar W.O.Z.P.N.-u

WARSZAWA (PAP). W dniu dzisiejszym na stadionie W. P. w Warszawie rozegrany został finałowy mecz piłki nożnej o przechodni srebrny puchar W. O. Z. P. N., ofiarowany przez mistrzów—jubilerów warszawskich Smolarkę i Syrzyckiego. W finale spotkały się W. K. S. Legia (W-wa) i K. S. „Radomiak” (Radom). Mecz zakończył się wysokociowym zwycięstwem Legii w stosunku 9:1 (2:0). Drużyna wojskowych była zdecydowanie lepsza, szczególnie pod względem technicznym i przeważała przez cały czas nad przeciwnikiem. Bramki dla Legii strzelili: Grzędzie II, Cyganik, Szymański — po 2. Górski, Hawalewicz — po 1. Czyżewski jedną z karnego. Dla Radomiaka jedyną bramkę strzelił Gniewek. Widzów było 5.000. Sędziował b. dobrze Nowakowski.

„Hajduk” (Split) nie przybył do Polski

KATOWICE (PAP). Zapowiedziany na dzień 25 marca r. b. mecz piłkarski w Katowicach między reprezentacją Śląska a zespołem jugosłowiańskim S. K. „Hajduk” (Split) nie doszedł do skutku wobec nieprzybycia drużyny zagranicznej.

Ambasada Jugosłowiańska zawiadomiła Okręg Śląski, że drużyna Haj-

duk nie przyjedzie do Katowic, nie podając powodu niestawienia się na spotkanie. Zarząd Śląskiego OZPN poniósł ok. 15.000 zł straty wobec nieprzybycia drużyny jugosłowiańskiej, gdyż wszelkie przygotowania zostały zakończone przed otrzymaniem depeszy z Ambasady. Śląsk ma zamiar domagać się pokrycia tych strat.

Ltn.

Warszawa-Pomorze 8:8 Burzliwe protesty publiczności

Zawody międzyokręgowe Warszawa — Pomorze zapowiedziane z udziałem mistrzów obu okręgów wywołały w stolicy duże zainteresowanie. W YMCA zebrano się wczoraj 3000 widzów, wśród których spory procent stanowiła płeć piękna. Okazuje się, że niewiasty przychodzą nie tylko dla towarzystwa swoich panów, ale na równi z picią męską żywo interesują się przebiegiem walk. Gdy sala rozbrzmiewała okrzykami „bujda”, „lipa” lub „sędzia kałosz” poczesne miejsce w tym chórze zajmowały kobiety, odcinając się wyraźnie sopranami od barytonów i basów.

Wczoraj wyjątkowo widownia silnie demonstrowała. Już na wstępie podczas prezentacji drużyn okazało się, że Pomorze wystawia ekipę z 6-u zawodników. Brak wagi średniej i ciężkiej. Fakt powyższy wywołał pierwszą burzliwą demonstrację. Publiczność zwłaszcza jeżeli składa się ze świata pracy, i gdy zdobywa się na opłaceniu biletów wstępu (80 — 150 zł) domaga się słusznego występu zapowiedzianych zawodników. Ten fakt będą musieli uwzględnić w przyszłości organizatorzy imprez sportowych, o ile refleksja na masową frekwencję publiczną.

Druga większa demonstracja przeplatana zbiorowym gwizdem skierowana była przeciwko sędziemu ringo-

wemu ob. Suchardzie, który w ostatniej walce w wadze półciężkiej Stocznego (Pomorze) z Włosowskim (Warszawa) zdaniem widowni nie przerwał walki po drugim upadku Włosowskiego na deski dopuszczając niepotrzebnie do trzeciego ciosu zakończonych utratą przytomności przez Włosowskiego. Z 6-u rozegranych walk (2 walkower) tylko dwie mogły zadowolić zwolenników i znawców boks. Pierwsza z nich to walka Małeckiego (Warszawa) z Różnowskim (Pomorze) prowadzona na wysokim poziomie technicznym i druga Selmy (Warszawa) z Wiklińskim (Pomorze). Warszawianin twardy i oporny nie wytrzymał silnych seryjnych ciosów ruchliwego i szybkiego pomorzanina i po ładnej walce uległ mu na punkty.

Wyniki walk były następujące: W wadze muszej Patora (Warszawa — Grochów) po widocznej przewadze we wszystkich rundach odniósł zwycięstwo na punkty nad Borowiczem (Pomorze). W koguciej Sądłowski (Warszawa — Orzeł) po zażartej walce z przytomnie broniącym się Józwiakiem (Pomorze) wygrał na punkty. Walkę w wadze piórkowej między Małeckim (Warszawa — Społem) a Różnowskim (Pomorze) z powodu nadwagi Małeckiego uznano za towarzyską. Widoczna przewaga atakującego bez przerwy Małeckiego, który celnie lokował ciosy w przeciwnika zmusiła Różnowskiego do poddania się przed końcem drugiej rundy.

Dwa punkty przyznano Pomorzu. W lekkiej Sowiński (Pomorze) pokonał na punkty Łukasiewicza (Warszawa — Grochów). W półśredniej Wikliński (Pomorze) po pięknej i emocjonującej walce z Selmą (Warszawa — Skra) zwyciężył na punkty. W średniej ogłoszono walkower na korzyść Warszawy z powodu niezjawienia się przeciwnika. W ostatniej rozegranej walce w wadze półciężkiej zwyciężył Stoccki (Pomorze) przez k. o. Operując silnymi ciosami w pierwszej rundzie posłał swego przeciwnika Włosowskiego (Warszawa — Orzeł) trzykrotnie na deski. W tej walce zdaniem widowni Włosowski już po drugim upadku stracił zdolność do dalszej walki, czego nie zauważył sędzia i dlatego widownia tak ostro reagowała. W wadze ciężkiej ogłoszono walkower na korzyść Warszawy. Wskutek powstałego na sali tumultu nie ogłoszono ogólnego wyniku zawodów.

Sędziował w ringu ob. Sucharda. W kolegium punktowym zasiadali ob. ob. Pasturczak i Galicki z Warszawy oraz Rozmarynowski z Pomorza.

Ltn.

Wizyta w twierdzy sportu robotniczego Praca i zamierzenia W.R.S.K.O.

Godz. 4 po poł. We wspaniałym gmachu przy ul. Mokotowskiej 3, w którym ma siedzibę Wydział Sportowy OM TUR, Związek Robotniczy Stow. Sportowych, Warszawski Robotniczy Sportowy Komitet Okręgowy, WZOPN, WOZB, WOZLA i wiele innych, panuje ożywiony ruch. Na schodach, korytarzach i w pokojach mnóstwo działaczy sportowych i zawodników. O tej porze po całodzienną pracę zawodową, odbywającą się w tej „twierdzy” sportu robotniczego, konferencje, zebrania, odprawy. Tutaj działacze otrzymują instrukcje, wskazówki i pomoc.

Właśnie ma się dziś odbyć zebranie delegatów 23 klubów robotniczych i młodzieżowych, zrzeszonych w WRSKO, celem utworzenia sekcji sportowych RSKO, dla koordynacji

zadań i opracowania programów, imprez, szkolenia, propagandy, jednym słowem, planów na rok 1946. Ponieważ zaproszeni delegaci klubów nie zjawiają się o oznaczonej porze, prosimy sekretarza RSKO tow. Ryłskiego o informację.

Dowiadujemy się więc, że 16 grudnia ub. r. odbyła się w Warszawie pierwsza konferencja organizacyjna robotniczych działaczy sportowych, oparta na deklaracji ideowej Zw. Rob. Stow. Sportowych, jednoczącego cały sport robotniczy w kraju. Dokonano również wyboru zarządu WRSKO w następującym składzie: przewodniczący — tow. Marciniań (Sarmata), wice-przewodniczący sportowy — tow. Porczek (Elektryczność), wice-przewodn. administracyjny — tow. Kobrzyński (OM TUR), sekretarz — tow. Ryłski (Marymont), skarbnik — tow. Pobozy (Skra).

Uczestnicy konferencji po wszechstronnym omówieniu zagadnień związanych ze sportem robotniczym na terenie stolicy, postanowili między in., że WRSKO zajmie się szkoleniem kadr działaczy sportowych, urządzi kursy dla instruktorów sportowych, zorganizuje obozy letnie, obozy dla juniorów, biegi na przełaj, oraz przeprowadzi propagandę w sprawie masowego udziału młodzieży robotniczej w biegu na przełaj w dniu Robotniczego Święta Sportowego 1-go maja. Następna konferencja odbyła się 8 stycznia i zajęła się szczegółowym opracowaniem planu pracy. Na zebraniu piątkowym miano podjąć konkretne kroki dla realizacji określonego planu.

Po przezwyciężeniu trudności organizacyjnych WRSKO rozpoczął pracę, która będzie nawiązaniem do pięknych tradycji tej organizacji przed wojną.

Ltn.

Różne

Afera sportowa w Czechosłowacji. Jak donosi prasa czeška, reprezentacja hokejowa Czechosłowacji w drodze powrotnej ze Szwajcarii została na granicy państwa zatrzymana i poddana szczegółowej rewizji celnej. W wyniku rewizji znaleziono, podobno walizkę z zegarkami, 11 kg papierosów i obcą walutę. Na dworcu praskim drużyna oczekiwała władze bezpieczeństwa, które po sprawdzeniu całej reprezentacji, jednego uczestnika zatrzymały. W związku z powyższą aferą, Ministerstwo Oświaty, sektor „C”, wstrzymało aż do czasu wyjaśnienia całej afery, wszelkie wyjazdy zagranicę hokeistów.

Spartak (Moskwa) — Śląskie RKS. Z Chorzowa donoszą w sprawie występu moskiewskiej drużyny „Spartak”, że pierwszy mecz drużyna „Spartaku” rozegra z reprezentacją Śląskich Robotniczych Klubów Sportowych na boisku Pogoni w Katowicach.

Drugi mecz rozegrany zostanie z RKS „Batory” na stadionie w Hajdukach RKS „Batory” wzmocniony zostanie do tego meczu czterema graczami innych klubów, m. in. Włodarem.

Turniej piłkarski w Morawskiej Ostrawie. Jak donosi prasa czeška, w dniu osobowodzenia Morawskiej Ostrawy od okupanta, tj. 30 kwietnia i 1 maja odbędą się w tym mieście, w ramach uroczystości wyzwoleniowych, wielki międzynarodowy turniej piłkarski z udziałem Wisły (Kraków), jednej z czołowych drużyn radzieckich, SK Witkowiec Żeleznicy i KS Śląska Ostrawa. W razie niemożności ściągnięcia drużyny radzieckiej — w turnieju weźmie udział czołowa drużyna słowacka.

Czy Olimpiada odbędzie się w Chinach? Przedstawiciele sportu chińskiego zwrócili się do Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego z wnioskiem o urządzenie Olimpiady w roku 1952 w Chinach.

Bydgoszcz zabiega o organizację mistrzostw lekkoatletycznych Polski. W związku z uroczystościami okazji 600-lecia Bydgoszczy, które odbędą się tego roku w tym mieście, zarząd Pomorskiego Okręgowego Związku Lekkoatletycznego podjął starania o powierzenie mu przez Polski Związek Lekkoatletyczny organizacji tegorocznych mistrzostw lekkoatletycznych w Bydgoszczy. Mistrzostwa te mają się odbyć w dniach od 8 do 10 września rb.

Eliminacje lekkoatletyczne w Szczecinie. Szczeciński OZLA urządza w dniu 7 kwietnia eliminacje lekkoatletyczne. Dwa zwycięzcy z każdej konkurencji wezmą udział, jako reprezentanci, Szczecina w igrzyskach lekkoatletycznych ziem odzyskanych w dn. 12 i 13 kwietnia rb. w Szczecinie.

Rewanżowe spotkanie pływackie Warszawa — Kraków odbędzie się w dniu 31 bm. na basenie YMCA w Warszawie.

Polska, Francja, Czechosłowacja w szermierce. W dniu 3 maja odbędą się w Pradze trójmecz szermierczy w szpadzie i szabli z udziałem reprezentantów państwowych Polski, Francji i Czechosłowacji. Szermierze polscy mają w tym turnieju szanse na zajęcie pierwszego miejsca w szabli i drugiego w szpadzie.

Katowice biją Brno 9:5 w boksie

BRNO (PAP). Trzeci występ pięściarskiej reprezentacji Katowic w Czechosłowacji zakończył się podobnie jak w Pardubicach sukcesem. Spotkanie zespołu Śląskiego z silną reprezentacją Brna, przyniosło zwycięstwo Katowicom w stosunku 9:5.

Boks w Lublinie

LUBLIN. Dziś gościła tutaj drużyna bokserska „Zjednoczenie” z Łodzi, która rozegrała mecz z drużyną WKS „Lublinianka”, zakończony zwycięstwem gospodarzy w stosunku 10:4.

Kluby robotnicze na Śląsku otrzymały pomoc finansową

KATOWICE (PAP). Zarząd Śląskiego R. S. K. O. postanowił przyjąć z pomocą klubom robotniczym przez udzielenie im subwencji w kwocie po kilkanaście tysięcy złotych. Obecnie Śląski R. S. K. O. zrzesza ok. 20 klubów. W stadium organizacji znajdują się kluby „Zryw” przy Związku Walki Młodych, które również będą należały do Związku Klubów Robotniczych.

Mistrzostwa Polski w koszykówce Cracovia odniosła dwa zwycięstwa

KRAKÓW. W obecności wojewody krakowskiego dr. Pasemkiewicza dokonano przedwczoraj otwarcia mistrzostw Polski w piłce koszykowej. W pierwszym dniu rozegrano następujące spotkania: K. K. S. Poznań — Warta Poznań. Wygrali kolejno 42:34. Mecz stał na bardzo wysokim poziomie i cechowało go wielkie tempo. W drugim spotkaniu pokonała Cracovia warszawski zespół „Społem” 41:30. Dla „Społem” koszę zdobyli Maliszewski 6, Jagliński 5, Bartoszewicz, Popiołek i Sowiński po 4, Lackoś 3, Żyliński i Zieliński po 2.

Drugi dzień zawodów o mistrzostwo Polski w koszykówce mekskiej przyniósł dwie małe niespodzianki. Warszawskie „Społem” niespodziewanie pokonało Kolejowy Klub Sportowy z Poznania w stosunku 52:51 (22:27). Mimo, że poznaniacy prowadzili do przerwy, zwycięstw rozstrzygnął mecz doświadczeni w ostatnich sekundach gry, a bohaterami spotka-

nia byli Jaznicki i Bartoszewicz, zdobywcy po 14 koszy. W sprawie meczu tego poznaniacy założyli protest, albowiem w momencie dzwonka sygnalizującego koniec spotkania „Społem” zdobyło kosza. Protest ten narazie nie został jeszcze rozpatrzo-

ny. W drugim meczu pokonała Cracovia poznańską Wartę w stosunku 36:33 (18:18), prowadząc od początku meczu po pierwszym rzucie Kosię przez cały ciąg zawodów. Najwyższą przewagę wyrażającą się 27:21 miała Cracovia tuż po przerwie, wariacje jednak stałe doganiała do różnicy jednego punktu. Decydujący kosz uzyskał Resich.

Warta — Społem 53:39.

Z powodu wielkiej ilości bieżącego materiału, dalszy ciąg naszego odcinka odkładamy do numeru jutrzejszego.

